

במדינה

נשים

אצלנו זה החיים

מיפגש בין המציאות של נשים מובנות והדימוי שעל הבימה

אצלי זה לא הצגה. אלה הם החיים שלי. הלוואי שזאת אהיה. הצגה ולא מציאות! אמרה שושי, אשה מוכה, בת 40.

לבעלי יש דימוי מעוות. אחרי 18 שנות נשואין התחיל להכות אותי. לא רק אותי, אלא גם את הילדים. אני עוזבת את הבית כי הוא גם לא הרשה לי לצאת למכולת לקנות מיצרכים. אפילו לבקר את האמא שלי הייתי צריכה לבקש רשות ממנו. לא יכולתי יותר. נטשתי את הבית ואני נמצאת כרגע במעון.

סיפור זה של איתי יותר מורכב. היא בת 31, רקת גיזורה, וגראית הרבה יותר מבוגרת מכפי גילה. בעלה מכה אותה מהיום שבו הם נישאו. יש לה שלושה ילדים (6, 7, 9). בעלי היה יוצא עם בחורות אחרות. הוא היה בא הביתה ולוקח את הכסף שהייתי מקבלת מלישכת-הסעד ומהעבודה שהייתי עובדת מדי פעם. הוא היה חוטף לי את

האם נרצח

רמי?

אתה בריסטי היתה עושה מזה מטעמים. ב-16 בספטמבר השנה נמצאה גופתו של רמי אלון בדירה שבה התגורר. המישטרה הכירה את רמי כנרקומן, והעבירה את הגופה לבדיקה שאחריהמוות למכון הפא-תולוגי. ר"ר אברהם תארג' ברק את הגופה וגילה, כי הצעיר מת מתערובת של סמים ובריטוראטים. תוצאת הבדיקה שיכנעה את המישטרה כי המוות נגרם במיקרה, ללא עבירה פלילית של איש. התיק נסגר.

השכנים סיפרו

ולם מי שפחת רמי ידעה כי הוא נגמל מסמים כבר שלושה חודשים קודם לכן והיא לא האמינה שהמוות נגרם במיקרה. אחרי חקירה

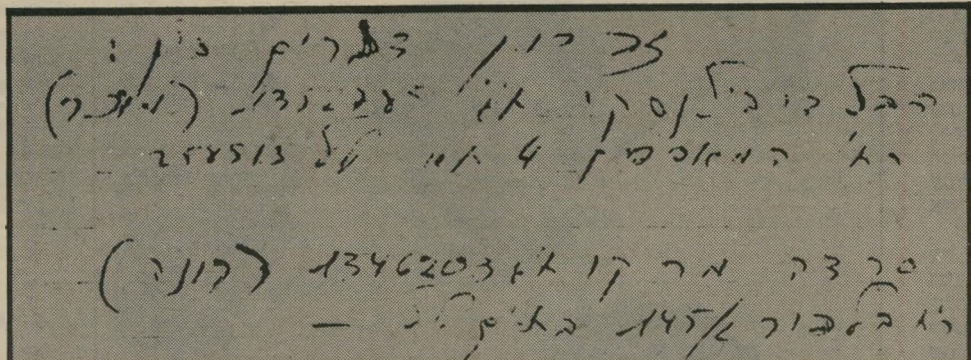
כתוצאה מתרגיל טלוויזיוני של הסיניגור במישפט

העד הפך לנאשם

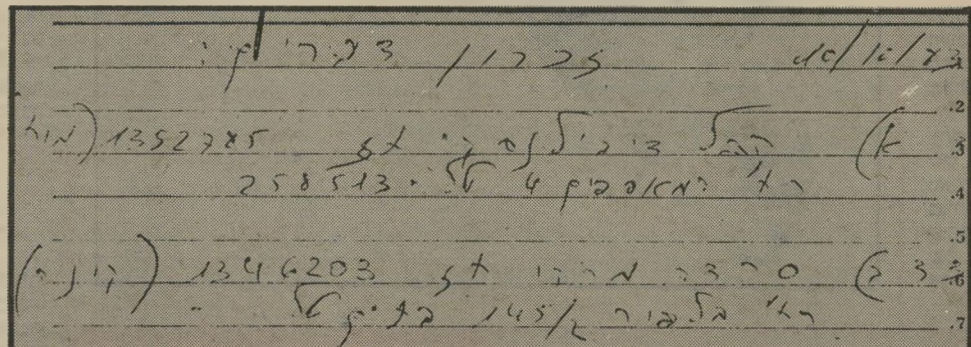
המכונת חזר ללא כיסוי. לשם הוכחת המכר היה בידו זיכרון-דברים על מכירת המכונת, אותו הציג לשוטרים. המישטרה לא האמינה לסיפור. המזור מאר ועצרה את דובלינסקי.

ובחסות המכונת הצליחו לפרוץ את הקיר ונכנסו לדירה. שכנים רשמו את מיספרה של המכונת ומסרו אותו למישטרה. מרישומי משרד-הרישוי גילתה

ה כמעט שאינו קורה במציאות. בסידרות טלוויזיה אפשר לראות לפעמים את הסיניגור המתוחכם שולף מיסמך ומציג אותו לפני העד, הניצב על דוכן-העדים. העד מציץ במיסמך

זיכרון-הדברים המקורי העד התבקש לכתוב -

זיכרון-הדברים שנכתב בבית-המישפט וכתב-היד היה זהה

המעצר שבר את החשוד. הוא סיפר למישטרה סיפור חדש. הוא הודה כי אמנם לא מכר את המכונת, אלא השאיל אותה ליריד בשם מוסס פריש. את זיכרון-הדברים כתב, לרבריו, פריש, ונתן לו אותו כדי שיציגו לפני המישטרה אם זו תחקור אותו. ואני מפחד מפריש כי הוא אליס. הסביר.

המישטרה כי המכונת שייכת לאדם בשם הבל דובלינסקי. דובלינסקי נחקר והודה כי המכונת הייתה שייכת לו, אולם הוסיף ואמר כי מכר אותה זה לא מכבר בשוק המכונות שליד הקאנטרי-קלאב במבואות תל-אביב. לרבריו, אין הוא מכיר את הקונה וגם הצ'ק שקיבל עבור

ומתמוטט. בית-המישפט מוכה את הנאשם ועוצר את העד. השבוע עשה זאת עורך-הדין רדור מקרין. המישפט נסב על מכונת סוסיתא ישנה. היא השתתפה בפריצה לבית דירות בחודש שעבר. העבריינים הצמידו את המכונת אל קיר בניין,

אחת הנשים, בסצנה אשה לבד, היא אשה שיש לה הכל. בכל חדר יש לה מוסיקה, היא מכריזה שיש לה מיקר, מכונת-כביסה, יש לה ילד, ובעל, שלא שוכח להתקשר אליה ארבע פעמים ביום, לשאול למעשיה. אבל בעלה מכה אותה והחיים אינם

שחקנית דורון מכות, בלי חיוכים

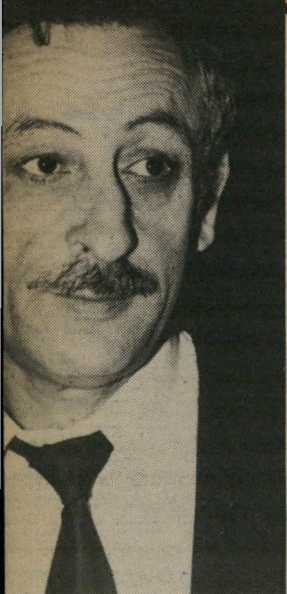
מחייכים אליה. פעם אחת היא בגדה בבעלה, ונתפסה על-ידו, ומאז היא כלואה בבית. אסור לה לדבר אם איש, היא צריכה להיות כל היום בבית, וכשבעלה חוזר מהעבודה, הוא מכה אותה, ואחרי זה הוא רוצה לעשות

הכסף מהירים, ועוד היה שואל אותי מאיפה הכסף, ומאשים אותי שאני בוגדת בו. אחרי זה הייתי מקבלת מכות. "יום אחד זה נגמאס לי, לקחתי את הילדים בבוקר ללישכת-הסעד וביקשתי מהעוברת הסוציאלית עזרה, ואמרת לי שאם היא לא תעזור לי - אני אתאבד."

היא סיפרה לי על המיקלט לנשים מוכות בהרצליה. לקחתי את הכתובת, לא ידעתי איפה זה והגעתי בכוחות עצמי. הייתי רוצה ושבורה. לאט-לאט התרגלתי למקום.

בעלי לא עזב אותי. הוא הלך לעובדת הסוציאלית ואיים עליה בסכין, והיא גילתה לו איפה אני. הוא הגיע למקום והצית אותו. "חזרתי הביתה והחיים המשיכו כפי שהיו מקודם. נולד לנו עוד ילד. "אחרי זה נגמאס לי הכול, עוד פעם, וכל ההבטחות שלו היו ריקות, הוא רימה אותי. חזרתי בשנית למיקלט. הוא הגיע למיקלט, דרף אחרי כשבקבוק שכור בידו ואיים לרצוח אותי. וכאמת, יום אחד הוא בא עם סכין ביד ודקר אותי בריאות."

סיפורים מוזעזעים אלה נשמעו מפי שש נשים, כאשר נפגשו השבוע עם השחקנית רינה דורון. הפגישה התקיימה לרגל ההצגה ה-300 של מיטה-מיטבת, מיטה-מיטבת, הצגת היחיד של דורון שבה היא מגלמת שלוש רמות של נשים.

עורך-דין מקרין כתוב:

המישטרה שיחררה את דובלינסקי ועצרה את פריש. היא הגישה בו כתב-אישום בעבירות של פריש לדירה והרחת דובלינסקי לעד שקר. התביעה ביקשה לעצרו עד להליכים.

פוק מישפט

אז עשה הסיניגור מקרין הפוקר המישפטי. ללא התמורה פנה לשופט יהושע כרשל ואמר: "כל המישפט תלוי בשאלה כתב את זיכרון-הדברים. פריש טען כי לא הוא כתב אותו, ודובלינסקי טוען כי לא הוא כתב אותו. זה נבדוק את הדבר על המקום." הסיניגור שלף גיליון-נייר והציג אותו לפני העד. כתובת מקרין לדובלינסקי, וזה כתב בהנו הסיניגור את כל זיכרון-הדברים על דוכן-העדים. אז שלף הסיניגור מתיק-המישפט את זיכרון-הדברים המקורי והציג ל השופט את שני הגיליונות. אפילו ל הבלתי מומחית של השופט נראו כתב-היד והם לחלוטין. שופט-המעצרים שחרר את פוקר, וכתב-היד נשלחו למחל לזיהוי פלילי של המישטרה, כדי ל סופית את מי צריך להעמיד לדין.

איתה אהבה. היא רוצה לברוח. אבל פוחרת.

סימנים בחולמים. את הרמות ב דורון על-ידי אשת-החברה ידועה שב מכה אותה.

הנשים המוכות מהמיקלט הרצליה העירו לרורון: "אצלך הצגה, אצלנו זה החיים." דורון ס לנשים המוכות שגם נשים מהמ העליון נמצאות באותו מצב כש אבל הן לא מגיעות למיקלט. מתביישות.

העירה אחת הנשים, שולה: "גם שלי היתה אומרת לי, שיש נ שנמצאות באותו מצב כשלי. אב לא עזר לי מעולם, כי אני הרגשתי יום את הכאבים, והתביישתי מהסי הכחולים."

אחרי שעה על כוס קפה סיכמו המפגש החרד-פעמי רות רוניק, ה אית על המיקלט בהרצליה: פיתרון לבעיה כל עוד המישטרו תעזור לנו, וכל עוד שהחוק לא י לצד הנשים. הנשים עוברות תהפ כשהן מגיעות למיקלט. אבל, כ חוזרות הביתה, הן נמצאות שוב ב מתמדת, והגלגל חוזר והן הן למיקלט."

דינה דורון וזעזעה מן המי-היה לי יותר קשה לעמוד בקו שאני מספרת כשהבעל מכה. היו יותר מבינה את המצוקה. צדקת אמרתן שאצלי זה הצגה של שעה ואצלכן זה החיים."